

[Helge Nielsen.]

til at komme med et ændringsforslag, der for det første understreger ejernes pligt til at føre selvstændigt regnskab over, hvor mange penge lejerne betaler til udvendig vedligeholdelse, og især hvor mange penge der anvendes til samme vedligeholdelse, samt at ejerne hvert år skal sende samtlige lejere en genpart af disse regnskaber. Jeg tror og håber på, at vore ældre ejendomme vil få et smukkere udseende. Jeg håber, at denne bestemmelse vil få lejerne til i højere grad at interessere sig for, hvad deres penge anvendes til. En anden ændring er, at Grundejernes Investeringsfond ligestilles med landsbyggefonden, når det gælder udlån til erhvervelse af ejendomme med henblik på sanering.

Det område af landet, hvor personer af samme husstand har kunnet benytte mere end én lejlighed, indsnævres. I loven betragtes Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner som én kommune. Efter forslaget udvides bestemmelsen til at omfatte hele det storkøbenhavnske område. Jeg havde personlig gerne set, at området var blevet væsentlig større. De langt bedre transportmuligheder, såvel private som kollektive, taler for at udvide dette område, men jeg må indrømme, at der er tale om en forbedring.

Vi har i udvalget beskæftiget os meget med ejerlejligheder, uden at vi har nået ret meget. Vi er helt enige om, at der som følge af lovforslaget er tale om væsentlige stramninger, og ser heri, at boligministeren anerkender den urimelige situation. Vi har ikke inden anden behandling fået endeligt svar fra boligministeren på et par spørgsmål, men jeg håber på positive svar under arbejdet mellem anden og tredje behandling.

For det første har man i forslaget stående, at ejerlejligheder, der er anmeldt til landinspektør el. lign. inden den 13. marts, skal godkendes efter gammel lovgivning. Det må vel være rimeligt at ændre denne bestemmelse til, at myndighedernes godkendelse skal foreligge inden den 13. marts. Uvist hvordan det er gået til, hævdes det, at der er indsendt ret så mange ansøgninger i dagene op til den 13. marts. Kan der være nogen, der har kendt denne fidus, eller er der tale om et tilfældigt sammentræf? Jeg

vil i hvert fald anbefale, at vi får stoppet dette ved at lave en lille ændring her.

Jeg er ligeledes vidende om, at boligministeren i forgårs modtog et brev fra socialdemokratiet i Rødovre vedrørende ejerlejlighedsproblemerne. Jeg er helt enig med brevskriverne i de generelle synspunkter, synspunkter, som vi fra socialdemokratiets side har givet udtryk for i vort ændringsforslag nr. 6. Heri foreslår vi, at ejendomme, der er opført til udlejningsformål, ikke senere kan opdeles i ejerlejligheder. Vi har prøvet i udvalget at skabe flertal for dette ændringsforslag, uden held, og vi må vel se i øjnene, at det bliver nedstemt her i salen ved anden behandling.

Vi er jo inde i en tid, hvor man må nøjes med de næstbedste løsninger, når det ikke er muligt at få de bedste, og vi agter så mellem anden og tredje behandling at stille nye ændringsforslag vedrørende ejerlejlighederne, bl. a. det af socialdemokratiet i Rødovre foreslåede, at loven på dette punkt træder i kraft den 1. juli 1970 og ikke som de øvrige bestemmelser pr. 1. januar 1971. Vi håber, at vi med dette forslag kan opnå flertal for en yderligere begrænsning i antallet af ejerlejligheder.

Som jeg nævnte det under første behandling, vil der trods disse stramninger være et antal på ca. 28.000 ejerlejligheder, der vil blive udbudt på markedet i de kommende år. Med den boligpolitik, regeringen agter at føre, tyder alt på, at disse 28.000 lejligheder vil blive udbudt til stadig stigende priser. Vi har uden held i boligudvalget forsøgt at få boligministeren og finansministeren til at komme med tilsagn om en skat, en kapitalvindingsafgift, på disse ejerlejligheder. Det er en tilstand, politikerne har skabt. Det er et profitområde, som vi må søge at stoppe.

Boligministeren og finansministeren lovede at overveje. Jeg forsøgte i udvalget om realkredit, hvor vi sanerede en lille flig af vort kapitalmarked, at få et tilsagn. Jeg forstod her, at finansministeren var villig, men at det blot drejede sig om den politiske beslutning. Denne beslutning blev ikke truffet, og vi fik i boligudvalget intet at vide om boligministerens og finansministerens overvejelser.

Skal det forstås på den måde, at den politiske beslutning, de radikale, venstre og de